

Húsvéti ünnepi konceptus

Legátusi ajánlólevél

„*Boldogok, akik nem látnak és hisznek.*” (Jn 20,29b)

Mindig időszerű Jézusnak ez a húsvéti boldogmondása, akár a többi közismert boldogmondás, mert „minden ember boldog akar lenni”, amint azt egy régi dalfosztlány is közismertté teszi. Az emberi szív mélyén ott van a boldogság utáni vágy, amely mindig keresésre ösztönöz, és a jövődő távlatába állít minket. Ez azért van így, mert a boldogság keresésének útján elért siker sosem elég, mindig többre vágyunk. A boldogság elérésének megszámlálhatatlan útját kipróbáltuk már. Kerestük már anyagi biztonságban, szellemi kiteljesedésben, és ha nem találtuk, vagy amit találtunk nem az volt, amit igazán kerestük, akkor az általunk kitermelt boldogságpótlékok szenvedélyes rabjaivá váltunk, és boldogtalanokká lettünk. Boldogságot kerestünk és keresünk, de gyakran boldogtalanság keresztezte és keresztezi utunkat. Nehéz nekünk beismerni, hogy ez azért van így, mert nem jól, vagy nem jó helyen próbálkozunk. Ha ezt megtesszük, és feladunk sokféle sziszifuszi próbálkozásainkkal, felismerhetjük és elismerhetjük, hogy nem is nekünk kell a boldogság feltételeit megteremtenünk. Azok adottak. A feltámadott Krisztus hozzáférhetővé tette minden ember számára, aki „boldog akar lenni”.

Tamás egy volt közülünk, aki akarta, de nem találta ezt a boldogságot. A „hiszem, ha látom” kételkedésével fogadta a már boldog tanítványtársak örvendő híradását: *Láttuk az Urat*. Tapasztalati úton akart boldogító bizonyosságra jutni. Neki sem sikerült, és azoknak sem, akik előtte és utána a tapasztalati világ kellektárát fel-, illetve kihasználva próbálták meg a boldogulás útját. Az ilyeneknek azt mondja a feltámadott Úr, hogy a boldogság és a hit szoros kapcsolatban vannak egymással. A boldogság tehát nem a látott, tapasztalt dolgok függvénye, hanem a „nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid 11,1) velejárója.

Húsvét fényében üres, vagy megüresedő boldogságeszménk azzal az igei igazsággal töltődik fel, hogy hit nélkül nincs igazi boldogság, és ennek eredete mennyei. Az Ádám óta elveszett paradicsom boldogságát, hit által kap(hat)juk vissza. A hitetlen ember azért marad boldogtalan, mert habár szíve mélyén az elvesztett mennyei boldogság utáni vágy él, mégsem ezt, hanem egyebeket keres. Sok mindent megtalál, de nem ezt a boldogságot. A nagypénteki kereszt, és a húsvéti üres sír által Isten utat készít az ember számára az elfelejtett boldogság felé. A feltámadott Krisztus „békesség néktek” köszöntését szabad úgy is hallanunk, hogy boldogság néktek.

A hitből fakadó boldogság már nem földi feltételek függvénye. Még akkor sem, ha csak árnyéka annak a „tökéletes boldogságnak, melyet szem nem látott,

fül nem hallott, sem emberi szív meg nem gondolt”, ahogyan a hit fogalmaz a Heidelbergi Káté 58. kérdésére adott válaszában. Ez a mennyei boldogság már most boldogít. Az életnek olyan célt és értelmet ad, amelyet érdemes keresni, mert aki ezt keresi, az meg is találja (Mt 7,2). Keressük és akarjuk együtt ezt a boldogító boldogságot. Szükségünk van erre a hithez kapcsolódó életérzésre. Ez erőt szabadít fel arra, hogy Isten dicsőségére, és egymásért egyre többet tudjunk tenni. Aki mást boldoggá tud tenni, maga is boldog lesz.

Töltse be most újra a vágyakozó szíveket Jézus Krisztus szava: Boldogok, akik nem látnak és hisznek! Akik most boldogok, mert hisznek, majd látni is fognak. Meglátják Őt (1Jn 3,2), és Vele az üdvözültek seregében tökéletes boldogságban élnek örök életet. Ez a hívő ember boldogító húsvéti távlata. Ez remény-ségünk legfőbb és kiapadhatatlan forrása. Merítsünk és adjunk egymásnak minél többet belőle, hogy magunk is boldogok lehessünk! Ilyen boldogítóan boldog húsvéti ünneplést kívánunk a gyülekezetek aprajának, nagyjának.

Kolozsvárt, 2004 húsvétján.

A Teológiai Intézet tanári karának nevében:

Kelemen Attila
lelkinevelő tanár

Ady Endre

A szép Húsvét

Odúkat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban,
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odúkat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?